

РЕШЕНИЕ

№ 20319

гр. София, 12.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 16.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **10271** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя К. Б., със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. С. Ж. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], партер, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № ФК-С3302-0160010 от 05.09.2024 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ на НАП за обект на дружеството, находящ се в [населено място],[жк]до блок № 981.

В жалбата са изложени подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Твърди се, че издателят на заповедта не е съобразил, че плащанията с ПОС терминал, като постъпващи по банковата сметка на дружеството, не представлявали укрити доходи. Оспорени са мотивите на заповедта, в това число и тези за определяне на 30-дневен срок за запечатване на обекта, като се посочва, че същите са формални и не са съобразени, както с тежестта на нарушението, така и с принципа за съразмерност по чл.6, ал.2 от АПК. Искане се от съда да отмени оспорената заповед и да присъди в полза на жалбоподателя разноските по делото.

Ответникът - началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място], Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП - С., чрез юрисконсулт Г., моли съда да отхвърли жалбата и да постанови решение, с което да потвърди заповедта като правилна и законосъобразна. Подробно становище по същество, представя в писмени бележки. Претендира юрисконсултско

възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и обръща внимание, че по делото липсват доказателства за заплащането на такова.

Административен съд София – град, 6-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С процесната Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗНПАМ/ № ФК-С3302-0160010 от 05.09.2024 г., издадена от С. К. Д. – началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, е наложена ПАМ „Запечатване на търговски обект“ и „Забрана за достъп до обекта“ за срок от 30 дни на аптека, находяща се в [населено място], [жк]до блок № 981, стопанисвана от дружеството – жалбоподател „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Мярката е наложена за това, че при извършена проверка на 24.07.2024 г. в 10:38 ч. в търговския обект са установени три броя ПОС терминални устройства, работещи с „POSTBANK“, като през две от тях за същата дата /24.07.2024 г./ са регистрирани 6 /шест/ броя плащания с банкови карти, както следва: в 09:26 ч. плащане на стойност 5.85 лева, в 09:51 ч. плащане на стойност 36.90 лева, в 09:53 ч. плащане на стойност 14.76 лева, в 09:04 ч. плащане на стойност 30.27 лева, в 09:22 ч. плащане на стойност 6.57 лева и в 10:22 ч. плащане на стойност 30.33 лева, за които не са издадени фискални касови бележки от монтираните в обекта три броя фискални устройства - модел „DATECS DP-25MX“ с индивидуален номер DT578736 и фискалната памет № 02578736, регистрирано в НАП с потвърждение № 4394813/03.02.2020 г.; модел „DATECS DP-25MX“ с индивидуален номер DT972688 и фискалната памет № 02972688, регистрирано в НАП с потвърждение № 4702067/20.03.2020 г. и модел „DATECS DP-25MX“ с индивидуален номер DT578908 и фискалната памет № 02578908, регистрирано в НАП с потвърждение № 4398888/17.02.2020 г. Посочено е, че при проверката са изведени три броя КЛЕН от ФУ, от които било видно, че на 24.07.2024 г. до момента на легитимацията на проверяващите не са били регистрирани платените през ПОС терминал шест броя продажби. В мотивите на заповедта е посочено, че по време на проверката безспорно било установено наличието на фискални устройства в търговския обект, въведени в експлоатация и регистрирани в НАП, както и че констатираното нарушение е извършено при повторност, тъй като спрямо дружеството „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД имало издадени две влезли в сила НП за извършени нарушения от същия вид. За процесните нарушения е посочено, че са издадени НП № F781845/04.09.2024 г., с наложена административна санкция в размер на 2000 лева, НП № 787321-F781852/04.09.2024 г., с наложена административна санкция в размер на 2000 лева, НП № 787319-F781856/04.09.2024 г., с наложена административна санкция в размер на 2000 лева и НП № 787316 -F781858/04.09.2024 г., с наложена административна санкция в размер на 1000 лева. По отношение на определения 30-дневен срок е посочено, че същият е съобразен с целената от законодателя превенция за преустановяване на лошата практика в стопанисвания търговски обект. Заповедта е мотивирана с аргументи за повторност на констатираното нарушение, големия клиентопоток на обекта и потенциала на търговеца да извърши нови нарушения. Видно от приложената разписка, заповедта е връчена на управителя на „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД на 30.09.2024 г. /л.13 – гръб/.

По делото са представени следните доказателства: Протокол от извършена на 24.07.2024 г. проверка /л.14/; Акт за установяване на административно нарушение № F781845/08.08.2024 г. /л.17/, Опис на парите в касата към ПИП № 0160010/24.07.2024 г. /2 бр./, Дневен финансов отчет, суми по трансакции, КЛЕН за 24.07.2024 г. /18 листа/ и Справка за наети лица по трудово правоотношение.

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 186, ал. 4 от ЗДДС и от надлежна страна.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 186, ал. 3 ЗДДС - С. К. Д. – началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. Със заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. /л.46/ изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС.

Обжалваният акт е издаден в предписаните от закона форма и съдържание. Изложени са фактическите и правни основания за налагане на ПАМ. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяна на заповедта.

Възражението в жалбата за несъставомерност на визираното в обжалваната заповед нарушение на чл.186, ал.1, т.1, б „а“ от ЗДДС, поради липса на укрити доходи, предвид естеството на плащанията с ПОС терминал, е неоснователно.

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системен бон и да ги съхранява до напускането на обекта. Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. регламентира, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

В разглеждания случай, въз основа на приетите по делото писмени доказателства, се установява по несъмнен начин, че при извършената на 24.07.2024 г. проверка не са били налице доказателства /данни във фискалните устройства/ за издадени фискални бонове за 6 от платените с POS терминал сметки, а именно: плащане на стойност 5.85 лева в 09:26 ч., плащане на стойност 36.90 лева в 09:51 ч., плащане на стойност 14.76 лева в 09:53 ч., плащане на стойност 30.27 лева в 09:04 ч., плащане на стойност 6.57 лева в 09:22 ч. и плащане на стойност 30.33 лева в 10:22 ч. Не се спори и че в търговския обект са инсталирани и регистрирани 3 касови фискални устройства. Издаването на фискална касова бележка за извършената покупка и плащане с POS терминал е било длъжимо съгласно цитираните по-горе в решението разпоредби от ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.

Независимо от установеното нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е в противоречие с материалния закон и целта му по следните съображения:

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. ”а” от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл. 118. Съдът намира, че в

конкретния случай са доказани по фактическите основания, посочени от административния орган при издаване на процесната заповед. Същевременно се касае до прилагане на принудителната административна мярка, което следва да съответства на целите, регламентирани в чл. 22 от ЗАНН и в частност, както посочва органът - да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя и заедно с това принудата следва да кореспондира с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК.

Доколкото в случая се сочи, че целта на мярката е превантивна, да преустанови бъдещо отклонение от данъчно облагане, то не се установява как тази превенция ще се постигне с максималното 30 дневно затваряне на денонощна аптека, близо два месеца след като е установено неиздаването на фискални бонове Действително, съгласно установяванията на органа, в случая е констатирано повторно нарушение по неиздаване на фискални бонове. Въпреки това, съдът намира, че затварянето на денонощната аптека за максималния срок е незаконосъобразно. От една страна липсват констатации от установеното нарушение да са произлезли такива вредни последици за фиска, което да води до налагане на максималния срок на мярката, което се явява толкова необосновано. Наличието на повторност също не е условие за определяне на такъв срок, тъй като месечният срок, фиксиран в нормата на чл. 187, ал. 4 от ЗДДС е такъв, касаещ забрана за отпечатване на запечатан търговски обект, а не относим към продължителността на наложената мярка - решение № 4246 от 23.04.2025г. по адм.дело № 328/2025г. на ВАС на РБ.

Мярката е несъразмерна и защото паралелно с нея са налице и наложени имуществени санкции за въпросните нарушения. Издаването на заповед, с която се налагат ПАМ, а същевременно и наказателно постановление, с което се налага имуществена санкция за едно и също нарушение са в противовес на принципа за съразмерност, посочен в разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от АПК. Съгласно посочената правна норма, административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В този смисъл съдът съобрази и Решение от 04.05.2023 г. по дело С-97/21 (MV – 98), в което Съдът на Европейския съюз постанови, че „член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение“. В този смисъл е и практиката на ВАС на РБ: решение № 5983 от 04.06.2025г. по адм.дело № 3657/2025 г.; решение № 4664 от 07.05.2025г. по адм.дело № 703/2025г.; решение № 4246 от 23.04.2025г. по адм.дело № 328/2025г.; решение № 4057 от 15.04.2025г. по адм.дело № 122/2025 г.; решение № 3061 от 24.03.2025г. по адм.дело № 629/2025 г.; решение № 8855 от 16.07.2024г. по адм. дело № 3069/2024г. , решение № 5542 от 08.05.2024г. по адм. дело № 11372/2023г. и др. В същата, при съобразяване с тълкуването на член 273 от Директива 2006/112/ЕО и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз с решението на СЕС по дело С-97/21 от ВАС на РБ се приема за незаконосъобразно кумулиране на негативни за съответното лице мерки, наложени с два самостоятелни акта, които подлежат на обжалване по различен ред, което не позволява да се гарантира, че тежестта на наложените санкции съответства на тежестта на установеното нарушение. Тъкмо и в случая на дружеството – жалбоподател за нарушения на чл.

118 от ЗДДС са наложени две отделни мерки, всяка от които с утежняващо правната му сфера действие - имуществени санкции и ПАМ "запечатване на търговски обект". Наред със заповедта за запечатване са издадени четири наказателни постановления, с които са наложени имуществени санкции общо в размер на 7000 лв. Изтърпяването и на принудителната мярка за 30 дни запечатване на търговския обект заедно с наложените имуществени санкции в размер на общо 7000 лв., не съответства на тежестта на нарушението неиздаване на фискален бон за плащания с ПОС терминал на обща стойност от 124.68 лв.

В заключение оспорената Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С3302-0160010 от 05.09.2024 г., издадена от С. К. Д. – началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, е издадена от компетентен административен орган, който обаче е приложил неправилно релевантните за случая и обсъдени по - горе материалноправни норми и с издаването ѝ не е способствал да бъде изпълнена целта на закона, предвид което заповедта следва да се отмени.

При този изход на спора, ответникът следва да заплати в полза на жалбоподателя сторените от него разноски, за което е направено искане в жалбата. Видно от приложените по делото писмени доказателства, жалбоподателят е направил разноски по делото в размер на 50 лв. за заплатена държавна такса /л.3/, поради което ответникът следва да бъде осъден да ги заплати на жалбоподателя в този размер.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 186, ал. 4 ЗДДС, Административен съд София - град, 6-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С3302-0160010 от 05.09.2024г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 50 лв. (петдесет лева) разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: